

Proti usnesením připouští se rekurs, k jehož podání je lhůta 15 dnů (§§ 35. a 36.). I po uplynutí lhůty lze z určitých důvodů uvedených v § 36. ještě rekurs podat. Rekursy podávají se u soudu první stolice a byly-li podány u vyšší stolice, z moci úřední musí býti postoupeny soudu první stolice (§ 38.), tudíž nevrací se, jako se stávalo dosud. Může-li soud první stolice rekursu vyhovět bez újmy pro některého účastníka, může tak učiniti, a nepředkládá se pak rekurs vyšší stolici. (§ 39.). Nove reperta lze v rekursu uváděti. (§ 40.).

Důležité jest ustanovení § 45. o tom, že i soud první stolice z rozhodnutí druhé stolice učiniti může opatření, aby usnesení druhé stolice bylo zadrženo a věc předložena k rozhodnutí nejvyššího soudu. Přípustno jest to tenkrát, jedná-li se o osoby požívající zvláštní zákonné ochrany a vzešla-li by této osobě nenahraditelná újma. (§ 45.). Dovolací rekurs jest možný bylo-li usnesení první stolice vyšším soudem změněno nebo zrušeno (§ 46.). Nejvyšší soud může uložit stěžovateli nebo jeho právnímu zástupci trest pro svévoli, podle ustanovení zákona o řízení sporném. (§ 47.).

Účastníci mohou nahlížeti do spisů kromě protokolů o poradách a hlasování a mohou si dáti poříditi jejich opisy a výpisy. Jiné osoby mohou nahlížeti do spisů a vyžádati si opisy jen se svolením účastníků. Nesvolí-li účastníci může přednosta soudu dovoliti to třetí osobě jen osvědčila-li právní nebo vědecký zájem. (§ 50.).

Je patrné, že vládní osnova upravuje pouze všeobecné řízení ve věcech nesporných, kdežto předpisy zvláštní, zejména úprava řízení pozůstalostního bude upravena později až budou položeny jednotné základy práva hmotného novým občanským zákoníkem. (Důvodová zpráva.)

Všeobecný kompetenční předpis, jak naznačen jest v §u 2., dosud scházel. Smluvená příslušnost jako v řízení sporném možna není. Dřívější § 8. v císařském patentu výslovně pravil, že »písemná podání není třeba dáti sepisovati advokátem«. Tento předpis byl vynechán, poněvadž v řízení nesporném rozumí se sám sebou a kdo může býti právním zástupcem v nesporných věcech z povolání, ustanovují řád advokátní a notářský. Pro nesporné řízení nepřijímá se ustanovení o právu chudých. Podle důvodové zprávy zatížení advokátů a notářů bezplatným zastupováním a obhajováním jest už samo sebou velmi značné a nelze jim nové břímě ukládati.

Vládní návrh jest skutečně vzorný, přihlíží svědomitě jak k právu dosud platnému, tak k praxi a theorii, která o jednotlivých otázkách v nesporném řízení pojednává. Jest si jen přát, aby zákonodárny sbory přijaly návrh pokud možno beze změn a umožnily tak jednotné upravení otázek spadajících do všeobecné části nesporného řízení pro celou republiku.

Dr. V. S.

Důležité rozhodnutí pro notáře.

Zletilí dědicové předložili pozůstalostnímu soudu, kterým jest okresní soud civilní pro Prahu—Jih v Praze XII., pozůstalostní výkazy, a žádali, aby pozůstalost byla jim na základě místopřísežného přiznání jmění odevzdána.

Soud žádosti dědiců vyhovět, vydal však usnesení, kterým poukázal notáře co soudního komisaře, aby projednání pozůstalosti prozkoumal.

Hrubé jmění činí . . . . . 8,275.000 Kč
Čisté jmění pak . . . . . 8,125.000 Kč.

Proti tomuto usnesení dědicové svými právními zástupci podali rozklad resp. stížnost.

Pozůstalostní soud rozkladu nevyhovět a vydal usnesení, že na přezkoumání projednání pozůstalosti notářem co soudním komisařem se trvá »neboť soud zdejší zastává názor, že jest oprávněn, kdykoliv sezná, že pozůstalost jejíž písemné projednání přihlášeným dědicům bylo povoleno, jest značně obsáhlá a i komplikovaná, dáti takovou pozůstalost notáři jako soudnímu komisaři k prozkoumání, zda projednání pozůstalosti odpovídá zákonu.«

Krajský soud civilní v Praze jako soud rekursní stížnost dědiců usnesením ze dne 28./1. 1931 č. j. R II. 22/31 zamítl a opatření pozůstalostního soudu potvrdil s následujícím odůvodněním.

Stěžovatelé mají za to, že pozůstalostní soud není oprávněn spisy, předložené dědicům ve smyslu 3. odst. § 29 pat. o nesp. řiz., dáti notářem prozkoumati, a domáhají se toho, aby opatření, jímž pozůstalostní soud spisy zaslal notáři jako soudnímu komisaři k prozkoumání projednání pozůstalosti, bylo zrušeno jako zákonem neodůvodněné. Stížnost opodstatněna není. Není zákonného předpisu, který by zapovídal takového opatření. Z 3. odstavce § 29 pat. o nesp. řiz. správnost názoru stěžovatelů dovoditi se nedá. Ustanovením, že soud, nevyhovují-li spisy stranami předložené, může je dáti sepsati notářem, není tím nic změněno na ustanovení §u 183 not. řádu z 21. 5. 1855 č. 94 ř. z., na které v 1. odst. § 29 pat. o nesp. řiz. se poukazuje, a dle něhož notářům jako soudním komisařům mohou býti svěřeny v pozůstalostním řízení potřebné úkony, při nichž nejde o soudní rozhodnutí. Dle toho není nepřipustno přenést na notáře jako soudního komisaře, aby prozkoumal výsledek projednání pozůstalosti, provedeného stranami samotnými, byť i za spolupůsobení advokátů, zejména jde-li o pozůstalost velmi značného rozsahu.

Opatření naříkané neodporuje intencím výnosu min. sprav. z 22./12. 1923 č. 58.865/23, a oprávněnost jeho odůvodněna je obsáhlostí pozůstalostních spisů.

Rozhodnutí nejvyššího soudu.

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9195.)

Je-li ve stanovách společenstva, že člen pozbývá členství ve společenstvu, když svým jednáním ohrožuje zájmy společenstva a že o vyloučení takového člena rozhoduje valná hromada, jest vyloučený člen oprávněn domáhati se žalobou zjištění neplatnosti svého vyloučení ze společenstva.

(Rozh. ze dne 20. září 1929, R II. 240/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9200.)

Exekuce na základě říšskoněmeckého exekučního titulu. Není-li z rozsudku přiloženého k exekučnímu návrhu patrné, že německý rozsudečný soud byl příslušný podle československého práva, bylo na vymáhající straně, by přiložila aspoň žalobu uplatňující důvod příslušnosti podle předpisu shodného s předpisy zdejší jurisdikční normy.

(Rozh. ze dne 25. září 1929, R I. 704/29.)

*

(Uveřejněno: sb. nejv. soudu civ. čís. 9206.)

Právo dáti nájemníku výpověď v obvyklých výpovědních lhůtách, anebo podle nájemní smlouvy přísluší za nucené správy i majiteli domu, dle-li se tak za souhlasu nuceného správce v zájmu nucené správy. Lhostejno, že souhlas